

Memunatu

Fodbold gør mig stærk

TEKST: DORTHE NIELSEN · FOTO: WILLIAM VEST-LILLESØE

”Spil mig!” De forpustede stemmer kommer nærmere. En flok børn spiller fodbold på en stor åben plads. De er på vej ned mod målet i den ene ende af pladsen. Der er både piger og drenge.

De løber hurtigt. Også dem, der spiller på bare tæer eller med klipklappere. ”Jaaa, mååålll!”

Nogle gule trøjer lyser op i flokken. En af dem tilhører 9-årige Memunatu. ”Jeg har spillet fodbold i et år, og jeg synes, det er rigtig sjovt,” fortæller hun.

Memunatu står med bolden i hænderne, mens hun fortæller. Der er ikke mange lyse pletter på bolden. Den er mest brun. Det er nemt at forstå, når man kigger på banen. Der er stadig mudder og mange vandpytter. I regntiden er det umuligt at spille. Men nu er det ved at være slut med regnen, og både børn og voksne har arbejdet på at gøre en bane klar.

Memunatu bor i Kroo Bay, et af Freetowns slumområder. Husene her er bygget af træ eller blik og ligger helt tæt. Kroo Bay strækker sig ned mod vandet. Men stranden er helt begravet i affald, der har hobet sig op gennem mange år. Der kan ikke køre biler eller motorcykler i de små, smalle gyder. Fordi husene er så små, leves livet mest udenfor. Børn og voksne går rundt sammen med grise, geder og høns. Her leges, laves mad og vaskes tøj. Børn pjasker i opvaskebaljer, og det farvestrålende tøj hænger til tørre alle vegne. De fleste, der bor her, er fattige.

Der skal være tid til fodbold

Den klub, Memunatu spiller i, hedder FANT - Football for A New

Tomorrow. På dansk kunne man sige: Fodbold for en ny fremtid. Klubben arbejder både med fodbold og med at gøre det fattige Kroo Bay til et bedre sted at bo.

På Memunatus hold er alle pigerne mellem 8 og 12 år. De har lige fået ny træner. Hun hedder Martha. Hun skal både træne pigerne og lege med de mindre børn. Martha er også dygtig til at danse. Så når de mødes til træning, spiller de både fodbold og danser. Martha er rigtig god og sej, synes Memunatu.

Hendes hold træner fire gange om ugen. De dage har hun travlt. Hun skal i skole. Men hun har også pligter hjemme. Hun rydder op, henter vand og fejer i huset, og hendes skoleuniform skal være i orden. Nogle dage skal den vaskes og stryges.

Men fodbold vil hun have tid til. "Når jeg spiller fodbold, kommer jeg i god form. Jeg får mere selvtillid. Fodbold er med til at gøre mig glad og stærk," siger Memunatu og smiler. "Og så holder vi sammen," tilføjer hun, mens hun peger på gruppen af børn foran målet.

Kroo Bay er et slumkvarter i hovedstaden Freetown. Her bor mange mennesker i meget små huse.

Memunatu er adopteret

"Jeg bor sammen med min far og mor og min lillebror, Abdul," fortæller Memunatu. "Abdul er 6 år. Min far hedder Osman og min mor hedder Kadie." Memunatu smiler lidt genert og holder en lille pause. "Min far og mor adopterede mig, da jeg var en uge gammel. Så jeg har altid boet sammen med dem."

Hendes far Osman fortæller, at Memunatus biologiske forældre var syge og ikke kunne tage sig af hende. De lever ikke mere. "Jeg har altid været hendes far," siger han alvorligt og klapper hende på håret.

"Så spiller vi," råber han pludselig og hugger bolden fra Memunatu med et grin. I løbet af et øjeblik løber en stor flok børn rundt og prøver at få bolden fra den høje mand i den orange fodboldtrøje.

Osman er træner for de større piger og drenge. Han er selv helt vild med fodbold. "Fodbold har ændret manges liv," fastslår han. "Børn og unge har noget at lave. Og de bliver holdt væk fra gaden."

Jeg drømmer om at få min egen restaurant

Der er ingen store huse i Kroo Bay, og Memunatu og hendes familie bor i to små værelser. Værelserne er hyggelige med møbler og billeder på væggene. Familien har også et tv. En stor plakat fortæller, at Manchester United er favoritholdet.

Memunatu er vild med fodbold. Men hun er også rigtig glad for at gå i skole. Hun går i 5. klasse, og hendes bedste fag er engelsk. "Jeg klarer mig godt i skolen. Jeg læser mine lektier hver dag," fortæller hun.

Ud over fodbold og skolen er der én ting mere, som Memunatu interesserer sig for. Det er at lave mad. "Når jeg bliver voksen, vil jeg gerne have min egen restaurant. Den skal ligge her i Kroo Bay, for det er her, jeg har min familie og mine venner."

Memunatu kigger ud mod den store plads. Der er stadig gang i fodbolden. "Jeg er med igen," råber hun og løber hen mod målet med et stort smil på læben.

Læs mere om klubben FANT og mød flere fodboldpiger på hjemmesiden.

heleverdeniskole.dk/memunatu

